

Sygn. akt I A Ca 799/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2012 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Bogusława Żuber

Sędziowie: SA Jan Futro (spr.), SA Mariola Głowacka

Protokolant: st. sekr. sąd. Kinga Kwiatkowska

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2012 r. na rozprawie

sprawy z powództwa R. W. i E. W.

przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez(...)w (...)

o zapłatę

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 27 czerwca 2012 r.

sygn. akt XII C 2159/11

1. zmienia zaskarżony wyrok w punktach III oraz VII i uchyla zawarte w nich rozstrzygnięcia;
2. oddala apelację w pozostałej części;
3. zasądza od powodów na rzecz pozwanego 1 218 zł tytułem zwrotu części kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Mariola Głowacka Bogusława Żuber Jan Futro

I A Ca 799/12

UZASADNIENIE

Powodowie R. W. i E. W. w pozwie skierowanym przeciwko Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez (...)w(...)oraz (...) (...) (...) wnieśli o zasądzenie od pozwanego kwoty 30 000 zł, tj. po 15 000 zł na rzecz każdego z powodów wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wydania wyroku do dnia zapłaty i kosztami procesu, tytułem odszkodowania za zmniejszenie się wartości nieruchomości powodów oraz równowartości nakładów niezbędnych w celu zapewnienia właściwego klimatu akustycznego budynku mieszkalnego w związku z wprowadzeniem strefy ograniczonego użytkowania dla lotnika (...) P. – K..

Pismem z dnia 10 października 2011 r. powodowie rozszerzyli powództwo o kwotę 60 370 zł, domagając się ostatecznie zasądzenia kwoty 90 370 zł, tj. po 45 185 zł na rzecz każdego z powodów, w tym po 28 328,50 zł tytułem zmniejszenia się wartości nieruchomości oraz po 16 856,50 zł tytułem kosztów rewitalizacji akustycznej budynku mieszkalnego.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

Wyrokiem z dnia 27 czerwca 2012 r. Sąd Okręgowy w Poznaniu zasądził od pozwanego Skarbu Państwa – (...)w (...) na rzecz każdego z powodów kwotę po 28 328,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 czerwca 2012 r. do dnia zapłaty (pkt I), a w pozostałym zakresie powództwo przeciwko Skarbowi Państwa – (...)w (...) oddalił (pkt II). Wyrokiem tym Sąd Okręgowy oddalił ponadto powództwo w stosunku do Skarbu Państwa – (...) (...) (...) (pkt III).

Orzekając o kosztach postępowania obciążył powodów solidarnie kosztami opłaty sądowej w wysokości 1 685,59 zł i z tego tytułu nakazał ściągnąć od powodów solidarnie z zasądanego roszczenia na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Poznaniu) kwotę 185,59 zł (pkt IV), obciążył powodów solidarnie kosztami wydatków do wysokości 1 777,63 zł, a pozwanego do wysokości 2 988,14 zł i z tego tytułu nakazał ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Poznaniu) od powodów solidarnie z zasądanego roszczenia kwotę 777,63 zł i od pozwanego Skarbu Państwa – (...) w (...) kwotę 2 988,14 zł (pkt V), koszty zastępstwa procesowego pomiędzy powodami, a pozwanym Skarbem Państwa - (...) w(...) rozdzielił stosunkowo i z tego tytułu zasądził od pozwanego na rzecz powodów solidarnie kwotę 925,06 zł (pkt VI) i zasądził od powodów solidarnie na rzecz Skarbu Państwa –(...) (...) (...) kwotę 3 600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (pkt VII).

Jako podstawy rozstrzygnięcia Sąd I instancji, w części zaskarżonej apelacją, powołał następujące ustalenia.

Powodowie E. W. i R. W. nabyli nieruchomość położoną w P.przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy Poznań - Stare Miasto w Poznaniu prowadzi księgę wieczystą nr (...), w dniu 19 marca 1999 roku do majątku objętego małżeńską wspólnością majątkową. W dniu 9 marca 2005 r. powodowie zawarli w formie aktu notarialnego umowę wyłączającą małżeńską wspólność ustawową, w wyniku czego każdy z powodów stał się współwłaścicielem w przedmiotowej nieruchomości w częściach ułamkowych po 1/2 części.

Na podstawie umowy zawartej przed notariuszem T. A. w kancelarii notarialnej w (...) w dniu 2 marca 2011 r. powodowie sprzedali nieruchomość. Cenę ustalono na kwotę 660 000 zł.

W par. 5 umowy sprzedaży nieruchomości znalazło się oświadczenie stron, że po stronie kupującej (oczywista omyłka, powinno być: sprzedającej – k. 309) pozostają wszelkie przysługujące jej roszczenia przeciwko Skarbowi Państwa w związku z funkcjonowaniem lotniska (...) P. - K., w szczególności roszczenia na podstawie art. 129-136 ustawy Prawo ochrony środowiska, a także na podstawie art. 435 ustawy Kodeks cywilny.

Nieruchomość gruntowa powodów obejmuje działkę o pow. 881 m². Grunt zabudowany jest budynkiem mieszkalnym jednorodzinny, parterowym z poddaszem użytkowym, niepodpiwniczonym o powierzchni użytkowej 175,3 m². Budynek mieszkalny wzniesiono w latach 2000-2005 w technologii tradycyjnej murowanej. Zarówno standard wykończenia budynku, jak i jego stan techniczny jest dobry. Teren nieruchomości został ogrodzony, znajdują się na nim liczne nasadzenia drzew i krzewów ozdobnych, oczko wodne i nawierzchnie utwardzone. Nieruchomość została uzbrojona w sieć energii elektrycznej, sieć gazową, wodociągową, kanalizacyjną - z własnym zbiornikiem bezodpływowym oraz w ogrzewanie centralne z własnego pieca.

Wyżej opisana nieruchomość powodów znajduje się na terenie osiedla domów jednorodzinnych w obrębie S., na osiedlu (...), położonym w bliskim sąsiedztwie lotniska(...) P. - K. i obecnie znajduje się w I strefie ograniczonego użytkowania, poprzednio zaś objęta była strefą(...)

Powodowie wzniesli na przedmiotowej nieruchomości dom, który później zamierzali powiększyć, jednak ze względu na ustanowienie strefy ograniczonego użytkowania dla lotniska (...) nie uzyskali pozwolenia na rozbudowę. W dniu 24 maja 2010 r. Prezydent Miasta P. wydał decyzję nr (...) o odmowie ustalenia warunków zabudowy.

Wojewoda (...) wydał 17 grudnia 2003 roku rozporządzenie nr (...) w sprawie utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania dla lotniska (...) P. - K. w (...) (Dziennik Urzędowy Województwa (...) nr (...) – dalej: Rozporządzenie nr (...)). Rozporządzenie to weszło w życie dnia 1 stycznia 2004 roku i utworzyło obszar ograniczonego użytkowania

podzielony na pięć stref oznaczonych literami A-E w zależności od odległości od lotniska K. i w zależności od poziomu hałasu. W dniu 31 grudnia 2007 r. Wojewoda (...) wydał rozporządzenie nr (...) zmieniające rozporządzenie o wprowadzeniu obszaru ograniczonego użytkowania (Dziennik Urzędowy Województwa (...) z 22 stycznia 2008 r. roku nr 1, poz. 1 – dalej: Rozporządzenie nr(...)). Nieruchomość powodów znalazła się w strefie I.

W zakresie sposobu korzystania z terenu objętego strefą I dopuszczono możliwość zmiany funkcji budynków istniejących na niepodlegające ochronie akustycznej lub zapewnienie właściwego klimatu akustycznego w pomieszczeniach wymagających ochrony akustycznej poprzez stosowanie przegród budowlanych o odpowiedniej izolacji akustycznej.

Budynek wzniesiony przez powoda nie zapewnia właściwej ochrony akustycznej jego mieszkańców przed hałasem przekraczającym 55 dB, stanowiącej zewnętrzną granicę strefy I. Dla tego budynku konieczne jest wykonanie ochrony akustycznej poprzez wymianę okien, drzwi, wygłuszenie stropodachu nad poddaszem mieszkalnym.

Budynek wymaga dodatkowych nakładów w związku z istnieniem w strefie I ponadnormatywnego poziomu hałasu lotniczego. Miarodajny poziom dźwięku A hałasu lotniczego wynosi 89 dB, zaś zmierzony poziom hałasu ekspozycyjnego wynosi 108 dB i przewyższa wartości zawarte w polskich normach. Wysokość nakładów koniecznych dla zabezpieczenia przedmiotowego budynku przed ponadnormatywnym poziomem hałasu lotniczego, przy jego normatywnym zabezpieczeniu, wynosi, przy wykonaniu robót budowlanych zgodnie z zasadami robót elewacyjnych i dachowych 33 713 zł, na co składają się nakłady konieczne dotyczące modernizacji ścian zewnętrznych, stropodachu oraz stolarki okiennej i drzwiowej.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy wskazał, że podstawę uwzględnienia powództwa w zakresie odszkodowania za obniżenie wartości nieruchomości stanowi przepis art. 129 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 ze zm.).

Oddalając powództwo w części dotyczącej równowartości nakładów niezbędnych dla zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w budynku mieszkalnym znajdującym się na nieruchomości położonej w (...) przy ul. (...), Sąd Okręgowy stwierdził, że nieruchomość ta została zbyta przez powodów w toku procesu (w dniu 2 marca 2011 r.). Wskazał, że wprawdzie w umowie sprzedaży zaznaczono, iż roszczenia powodów wobec Skarbu Państwa w związku z funkcjonowaniem lotniska (...) P. - K. pozostają przy nich, to jednak - w ocenie Sądu Okręgowego - nie można powyższego odnosić do nakładów koniecznych dla zapewnienia nieruchomości właściwego klimatu akustycznego. Powodowie w czasie, gdy nieruchomość należała do nich nie ponieśli tych nakładów, ani nie zobowiązali się do ich poniesienia na rzecz nabywców nieruchomości po zawarciu umowy sprzedaży, a w konsekwencji nigdy tych nakładów nie poniosą. W tych okolicznościach, zasądzenie na rzecz powodów zwrotu kosztów nakładów akustycznych mogłoby prowadzić do ich bezpodstawnego wzbogacenia.

Jako podstawę rozstrzygnięcia o kosztach procesu - wskazując, co się na nie składa - Sąd Okręgowy powołał przepis art. 100 k.p.c.

Od wyroku tego zaskarżając go w części, w jakiej oddalono powództwo i orzeczono o kosztach procesu apelację wnieśli powodowie, zarzucając zaskarżonemu wyrokowi:

- naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. przez brak wskazania w uzasadnieniu wyroku, w części dotyczącej oddalonego powództwa, podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa;
- naruszenie art. 129 ust. 2 ustawy Prawo ochrony środowiska przez niezasadne niezastosowanie tego przepisu w zakresie odszkodowania z tytułu konieczności poniesienia nakładów w celu zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w budynku mieszkalnym;
- naruszenie art. 155 § 1 k.c. w związku z art. 140 k.c. oraz art. 509 k.c. przez niezasadne niezastosowanie tych przepisów i nie przyjęcie, że obowiązek poniesienia nakładów wchodzi w zakres prawa własności, a zatem

w przypadku zbycia prawa własności roszczenie w tym zakresie nie wygasa, lecz ulega przeniesieniu, a w konsekwencji niezasadne oddalenie powództwa co do kwoty 33 713,00 zł w sytuacji, gdy wyraźnie zastrzeżono, że roszczenie to pozostaje w majątku strony powodowej;

- błędne zastosowanie art. 67 § 2 k.p.c. przez przyjęcie, że Skarb Państwa - (...) w (...) oraz Skarb Państwa – Dowódca (...) (...) to dwa podmioty występujące po stronie pozwanej, podczas gdy są one reprezentantami jednego pozwanego - Skarbu Państwa jako jego *stationes fisci*, z których działalnością wiąże się dochodzone roszczenia;
- błędne zastosowanie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. przez zasądzenie od powodów zwrotu kosztów procesu na rzecz jednostki organizacyjnej Skarbu Państwa niebędącej stroną postępowania, przy jednoczesnym częściowym uwzględnieniu roszczenia powodów względem Skarbu Państwa.

W konsekwencji powodowie wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie II i zasądzenie od pozwanego, ponad kwoty zasądzone w pkt. I, kwoty po 16 856,50 zł na rzecz każdego z nich wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 czerwca 2012 r. (tj. od dnia wyrokowania) do dnia zapłaty, zmianę wyroku Sądu I instancji w pkt. IV, V oraz VI i orzeczenie o kosztach postępowania przed Sądem I instancji, w tym zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych, a nadto o uchylenie w całości pkt. III oraz VII zaskarżonego wyroku. Powodowie wnieśli ponadto o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja okazała się zasadna tylko w nieznaczej części.

Zasadne są zarzuty błędnego zastosowania art. 67 § 2 k.p.c. i art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Sąd powinien z urzędu czuwać nad tym, aby pozwany Skarb Państwa był w postępowaniu sądowym reprezentowany w sposób prawidłowy. Należy też podzielić pogląd zawarty w przytoczonym w apelacji orzeczeniu Sądu Najwyższego. Zgodnie z tym poglądem, (który należy uznać za utrwalone) okoliczność, iż działalność jednego z podmiotów, których organy podejmowały w sprawie czynności procesowe za Skarb Państwa, uzasadnia dochodzone roszczenie, a działalność drugiego z nich roszczenia tego nie uzasadnia, nie uprawnia sądu do wydania dwoistego orzeczenia w stosunku do tej samej strony, tj. Skarbu Państwa, uwzględniającego powództwo w stosunku do Skarbu Państwa (ze wskazaniem pierwszego podmiotu) i oddalającego powództwo w stosunku do tegoż Skarbu Państwa (ze wskazaniem drugiego podmiotu). W takiej sytuacji sąd w sentencji wyroku powinien zasądzić roszczenie od Skarbu Państwa, reprezentowanego przez podmiot, z którego działalnością ono się wiąże, nie wymieniając podmiotu, z którego działalnością roszczenie nie pozostaje w związku, przyczyny takiego rozstrzygnięcia powinny zostać wyjaśnione w uzasadnieniu wyroku (por. orzeczenia SN z 29 lipca 1970 r., II CR 301/70, OSNCP 1971, nr 3, poz. 55 oraz z 28 stycznia 1970 r., II CR 445/68, OSNCP 1970, nr 10, poz. 190)

Wobec powyższego Sąd Apelacyjny na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1 wyroku.

Pozostałe zarzuty okazały się niezasadne.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. wskazać należy, że uzasadnienie zaskarżonego wyroku zawiera wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa. Sąd Okręgowy podał wyraźnie, że podstawę prawną roszczeń powodów stanowiły przepisy art. 129 i nast. ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. nr 25, poz. 150 ze zm., dalej: p.o.ś.). Uzasadniając rozstrzygnięcie oddalające powództwo w zakresie roszczenia o zwrot równowartości nakładów Sąd Okręgowy wyjaśnił, że w sytuacji, gdy powodowie sprzedali przedmiotową nieruchomość roszczenie to powodom nie przysługuje.

Niezasadne są podniesione zarzuty naruszenia prawa materialnego, a w szczególności niezasadnego niezastosowania art. 129 ust. 2 p.o.ś. Na gruncie tej ustawy obowiązuje zasada pełnej odpowiedzialności odszkodowawczej za wprowadzenie ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości (por. wyrok SN z dnia 25 lutego 2009 r., II CSK 546/08).

Celem regulacji zawartej w art. 129 i nast. p.o.ś. w zakresie roszczenia o zwrot nakładów na nieruchomość w celu jej rewitalizacji akustycznej jest ochrona osób zamieszkałych w strefie ograniczonego użytkowania przed uciążliwościami związanymi z funkcjonowaniem strefy i ochrony ich zdrowia, w tym wypadku przed nadmiernym hałasem i przez przyznanie odpowiedniego odszkodowania umożliwienie doprowadzenia nieruchomości do takiego stanu, w którym w jak najmniejszym stopniu będą odczuwalne skutki wprowadzenia strefy.

Zgodnie z art. 361 § 2 k.c. naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządono.

Powodowie sprzedali przedmiotową nieruchomość, nie będą na niej mieszkać i nie ponieśli dotychczas i nie poniosą w przyszłości jakichkolwiek nakładów w celu przywrócenia w budynku mieszkalnym właściwego klimatu akustycznego. Nie ponieśli więc szkody majątkowej w tym zakresie. Zasadnie zatem przyjął Sąd Okręgowy, że roszczenie o zwrot równowartości tych nakładów im nie przysługuje.

W pozostałej części apelacja okazała się zatem niezasadna i na podstawie art. 385 k.p.c. Sąd ją oddalił.

Skoro apelacja została uwzględniona co do kwoty 3 600 zł należało ustalić, że pozwany wygrał w tej instancji sprawę w 89%. Uzasadniało to na podstawie art. 100 k.p.c. stosunkowe rozdzielenie kosztów.

Zważywszy, że każda ze stron poniosła zgodnie z § 6 pkt 5 oraz § 12 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. nr 163 poz. 1349), koszty w wysokości po 1 800 zł, a nadto powodowie ponieśli koszt opłaty sądowej od apelacji w wysokości 1 686 zł, koszty postępowania apelacyjnego wyniosły łącznie 5 286 zł i obciążają powodów w 89%, tj. w wysokości 4 704 zł, a pozwanego w 11 %, tj. 582 zł. Skoro pozwany poniósł je w wysokości 1 800 zł powodowie winni mu zwrócić 1 218 zł.

Mariola Głowacka Bogusława Żuber Jan Futro

I A Ca 799/12

Zdanie odrębne sędziego SA Jana Futro

Podzielam ustalenia faktyczne przyjęte przez Sąd Apelacyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 9 listopada 2012 r. sygn. akt. I A Ca 799/12 a także pogląd o zasadności zarzutu powoda dotyczącego błędnego zastosowania art. 67 § 2 k.p.c. i art. 98 § 1 i 3 k.p.c. a w konsekwencji rozstrzygnięcie zawartego w punkcie 1 tego wyroku.

Nie podzielam jednak przyjętego przez ten Sąd poglądu o braku zasadności zarzutu naruszenia prawa materialnego, który to pogląd spowodował oddalenie apelacji powodów w części dotyczącej żądania zasądzenia na rzecz powodów łącznie kwoty 33 713,00 zł wraz z odsetkami i zmiany rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

Niewątpliwie roszczenie powodów znajduje uzasadnienie w treści przepisów art. 129 - 136 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. nr 25, poz. 150 ze zm., dalej: p.o.ś.) w których ustawodawca uregulował samodzielne podstawy odpowiedzialności odszkodowawczej związanej z ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości oraz z utworzeniem obszaru ograniczonego użytkowania, opierając się na założeniu, że ryzyko szkód związanych z działalnością uciążliwą dla otoczenia powinien ponosić podmiot, który tę działalność podejmuje dla własnej korzyści (cuius damnum eius periculum). Przesłankami tej odpowiedzialności są: wejście w życie rozporządzenia lub aktu prawa miejscowego powodującego ograniczenie sposobu korzystania z nieruchomości przy czym ograniczeniem tym jest także samo ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania, szkoda poniesiona przez właściciela nieruchomości, jej użytkownika wieczystego lub osobę, której przysługuje prawo

rzeczowe do nieruchomości, i związek przyczynowy między wprowadzonym ograniczeniem sposobu korzystania z nieruchomości a szkodą.

W szczególności normy zawarte w przepisach art. 129 ust. 2 i art. 136 ust. 3 p.o.ś. dały powodowi możliwość dochodzenia również kosztów potrzebnych do rewitalizacji akustycznej budynku. Wskazane w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego Rozporządzenia Wojewody (...) określiły wymagania techniczne dotyczące budynków usytuowanych w strefie ograniczonego użytkowania sposobu ich rewitalizacji. Budynek przeznaczony na potrzeby mieszkaniowe wymaga ochrony akustycznej i tym samym podlega ochronie przed hałasem na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. nr 75 poz. 690 ze zmianami). Właściciele nieruchomości znajdujących się w tej strefie zobowiązani są zatem, dostosować domy do wymagań zapewniających ochronę przed hałasem. W orzecznictwie utrwalony jest już jednak pogląd, że uprawnienie właścicieli wobec Skarbu Państwa związane z powyższym nie jest uzależnione od faktycznego poniesienia tych kosztów.

Poglądy te zresztą nie były kontestowane ani przez Sąd Okręgowy w Poznaniu ani przez Sąd Apelacyjny w Poznaniu. Przyczyną ostatecznego oddalenia powództwa w tym zakresie był pogląd, że na skutek zbycia nieruchomości w toku procesu powodowie utracili przysługujące im wcześniej roszczenie.

Poglądu takiego nie sposób podzielić.

Zgodnie z ustalonym w nauce prawa poglądem przez roszczenie rozumie się wynikającą z prawa podmiotowego możliwość domagania się przez uprawnionego od oznaczonej osoby określonego zachowania się, mianowicie działania lub zaniechania. Powodom przysługiwało takie roszczenie także w zakresie domagania się odszkodowania z tytułu konieczności poniesienia nakładów w celu zapewnienia właściwego klimatu akustycznego w budynku mieszkalnym.

Nie ma żadnych podstaw do przyjęcia, że ich roszczenie (a także przysługujące im prawo podmiotowe) wygasło z momentem zbycia przez nich nieruchomości osobom trzecim. W sytuacji nadto gdy strony umowy sprzedaży jednoznacznie w umowie ustaliły, że przy zbywcy pozostają wszelkie przysługujące jej roszczenia przeciwko Skarbowi Państwa w związku z funkcjonowaniem lotniska (...) P. - K., w szczególności roszczenia na podstawie art. 129-136 ustawy Prawo ochrony środowiska... nie ma nawet potrzeby rozważania czy powodowie utracili przysługujące im roszczenie na skutek jego (wraz z nieruchomością) zbycia.

Przeciwko przyjętej przez Sąd Apelacyjny za Sądem Okręgowym koncepcji przemawia także wyraźnie treść art. 192 pkt 3 k.p.c. zgodnie z którym zbycie w toku sprawy rzeczy lub prawa, objętych sporem, nie ma wpływu na dalszy bieg sprawy. W doktrynie też przyjmuje się, że w przepisie tym jest mowa zarówno o skutku materialnoprawnym, jak i procesowym. Zbycie rzeczy (tzw. res litigiosa) lub prawa, nie pozbawia - z mocy art. 192 pkt 3 in principio - legitymacji procesowej zbywcy. Omawiany przepis zapewnia stabilność postępowania i daje wyraz rozszerzonej prawomocności wyroku. Zbywcą może być każda ze stron i zbycie może nastąpić w toku procesu nawet po obu jego stronach.

W związku z wyrażonymi w uzasadnieniu Sądu Apelacyjnego poglądami należy także zauważyć, że w wyniku rozstrzygnięcia po stronie właściciela nieruchomości pozostał obowiązek rodzący ustalone koszty rewitalizacji akustycznej budynku a pozwany ostatecznie został zwolniony z obowiązku naprawienia w tym zakresie szkody.

Mając powyższe na względzie uważam, że wyrok Sądu Apelacyjnego oprócz zmian wynikających z jego punktu 1 winien także uwzględnić apelację w pozostałym zakresie kosztami postępowania apelacyjnego obciążyć w całości pozwanego.

Jan Futro